

መኑ ይመሰለክ እምነ አማልክት እግዚአብሔር?

በዓለ ትንሣኤ ፱ ሚያዝያ ፳፻፲ ፣ 8 ሚያዝያ 2018

ፍቁራትን ፍቁራንን ሕዝበ እግዚአብሔር፡

ሎምዘመን እውን እንሆ፣ ምሥጢረ ፋሲካ ኣብ እነብዕለሉ ጊዜ በጸሕና። ምሥጢረ ፋሲካ ክበሃል ከሎ ንሕማማትን ሞትን ትንሣኤን መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ እዩ ዘጠቓልል። ካብ ጸሎት ሓሙስ ጀሚርና ክሳብ ቀዳም ሰዑር ብዛዕባ ሕማማቱን ሞቱን ቀብሩን ከንሱተንትን ድሕሪ ቀኒና ለይቲ ፋሲካ፣ “ክርስቶስ ተንሥኣ እሙታን፣ በዑብይ ኃይል ወሥልጣን፣ ኣሰሮ ለሰይጣን ኣግኣዞ ለኣዳም፣ ሰላም፣ ይእዜስ ኮነ ፍሰሓ ወሰላም”፣ ክርስቶስ ብዓብይ ኃይልን ሰልጣንን ካብ ሙታን ተንሣኡ፣ ንሰይጣን ኣሲሩዎ ንኣዳም ከኣ ሓራ ኣውጺኡዎ፣ ሕጂ ከኣ ፍሰሓን ሰላምን ኮይኑ፣ እናበልና ኣብቲ ከኣል ኩሉ እግዚአብሔር ዝፈጸሞ ትንሣኤ መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ እምነትና ክነሓድስ ንርኩብ። ኣብ ምሥጢረ ፋሲካ ክርስቶስ ብብዙኅ ሰቓይን ሰቓላትን ድሕሪ ሞይቱ ኣብ ሣልሳይ መዓልቲ ንሞቕሕ ሞት በጢሱ ሕያው ከምዘኾነ ንኣና ድማ ካብ ባርነት ናብ ሓርነት ካብ ጸልማት ናብ ብርሃን ካብ ሞት ናብ ሕይወት ከምዘሳገረና የበሥረና። መዘሙር ፋሲካውን “ፋሲካ ብሂል ማዕዶት፣ እስመ ዐደወ እግዚእን እሞት ውሰተ ሕይወት”፣ መድኃኒና ካብ ሞት ናብ ሕይወት ሰለዘተሳገረ ፋሲካ ማለት ምስጋር ማለት እዩ ይብለና።

በቲ ሓደ ወገን ሰሙኅ ሕማማት፣ ደቅ ሰብ ኣንጻር እቲ ንጹሕን ኣፋ ዘይከፍትን ገንሸል (ኢሳ 53፣7)ክፍኣቶምን እቲ ጊጉይ ኃይሎምን ዘርኣዩሉ መዓልታት እዩ። ኣብዚ መዓልታት እዚ ንጊዚያዊ ሞቕምኻ ኢልካ ንገጹሕ ሰብ ኣሕሊፍካ ምሃብ፣ ብሓሶት ከሲሰካ ኣብ ፍርዲ ምቕራብ፣ ንሰብ ፈሪህካ ዘይፍትሓዊ ፍርዲ ምፍራድ፣ ነቲ ድሮ ተኣሲሩ ዘሎ እሞ ክከላኸል ዘይኸእል፣ ብዘይ ምሕረት ምግራፍ፣ ምጽፋዕ፣ ኣብ ገጹ ጡፍ ምባል፣ ኣብ ርእሱ ኣኸሊል እሾኽ ምድፋእ፣ ዓይኑ ሸሬንካ ዘይክዳኑ ኣልቢሰካ ምልጋጽ፣ ዝሰቀለሉ መስቀል ተሰኪሙ እናወደቐን እናተንሥኣን ከምዘገቡዎም ምግባር፣ ኣእዳውን ኣእጋሩን ኣብ መስቀል ምሸንካር፣ ኣብ መስቀል ተንጠልጠሉ ከሎ እንደገና ምልጋጽ፣ ብኩናት ጉድኑ ምውጋእ፣ ከም ዓወት ቆጺርሞ ተዓዊትና ኢሎም። ምናልባት ደቀ መዛሙርቱ ካብ መቓብር ሰሪቐም ወሲዶም ደሓር ተንሲኡ ከይብሉ ካብ ጲላሞስ ወተሃድራት ለሚንካ ብጽኑዕ ምሕላው ኣብ ኣፈ መቓብር ከኣ ዓብይ ደንጎላ ምዕጻው ከም ሰብኣዊ ሞብብን ዓወትን ተሓሲቡ ይኸውን። መድኃኒና ግን ነዚ

ኩሉ ዝጸረ ከምቲ ነቢይ ኢሳያስ “ንሱ ግና ብሰሪ ገበንና ቆሰለ፣ ብሰሪ ኣበላና ድማ ተኸትኩተ፣ ንሕና ሰላም ምእንቲ ክንረክብ መቐጸዕቲ ናብኡ ወረደ፣ ንሓና’ውን ብስምብራቱ ሓዌና” (ኢሳ 53:5) ዝበሎ ንሕና ድኅነትን ሓርነትን ምእንቲ ክንረክብ እዩ። ኃይሊ ሰብ ግን ነባሪ ኣይኮነን።

ቀዳም ሰዑር መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶ ገና ኣብ መቐብር ከሎ እታ ሃገር ሙታን ዝኾነት ሲኦል ደንጊጸ “ወትቤ ሲኦል ኣይ ውእቲ ዝንቲ ዘእምሥልጣንዩ ሥጋ ለቢሶ ዘሞዐኒ፣ ሙኑ ውእቲ ዝንቲ ዘምድረ ለብሰ፣ ውእቲኬ ሰማያዊ ውእቲ፣ በኣሓቲ ምክር ምስለ ኣቡሁ ሰማያተ ገብረ” መን እዩ እዚ ሥጋ ለቢሱ ካብ ሥልጣነይ ዝሰዓረኒ? መን እዩ እዚ ሰማያዊ እንከሎ ናይ ምድሪ ለቢሱ ብሓንቲ ምኽሪ ምስ ኣቡኡ ንሰማያት ዝፈጠረ (ሥርዓት ቀዳም ሰዑር) ክትብል ንርኢ። እቲ ብሓንቲ ቃል ንዓለም ዝፈጠረ ኣምላኽ ብሓንቲ ቅጽበት ነቲ ኩሉ ኃይሊ ሞትን ክፍኣትን ኣሸነፉ ሕያው ኮነ። በዚ ምኽንያት ኢና ኣብ መስዋዕተ ቅዳሴና ካብ ወንጌል ቅዱስ ሉቃስ ምስ ተነበልና፣ “ኣ እግዚኣብሔር ካብ ኣማልኽቲ ንኣኻ ዚመሰል የልቦን፣ ከም ግብርታትካውን ዝገበረ ከቶ የልቦን። -ንሰኻ ዓብይን ተኣምራት እትገብርን ኢኻ፣ ኣምላኽሲ ንሰኻ ሞራይ ኢኻ” (መዝ 86:8.10) ዝብል መዝሙር ዳዊት ብምጥቃስ ነዚ ዝሰዕብ ዓብይ ናይ እምነትን ናይ ምሥጋናን ስራሕ ንደግም፣ “ሙኑ ይመስለከ እምነ ኣማልክት እግዚኣ? ኣንተ ውእቲ ዘትገብር መንክረ፣ ኣርኣይኮሙ ለሕዝብከ ኃይለከ፣ ወኣድኃንኮሙ ለሕዝብከ በመዝራዕትከ። ሐርከ ውሰተ ሲኦል ወኣዕረገ ጼዋ እምህየ፣ ወጸኸከከ ምዕረ ዳግመ ግዕዛ፣ እስመ መጻእከ ወኣድኃንከ። ኦ ጉይታ! ካብ ኣማልኽቲ ዚመሰለካ መን እዩ? ተኣምራት እትገብር ንሰኻ ኢኻ፣ ንሕዝብኻ ኃይልኻ ኣርኣኻዮም፣ ብቐልጽምኻ’ውን ንሕዝብኻ ኣድኃንካዮም። ናብ ሲኦል ከድካ፣ ካብኡ እውን ምርኮ ኣውጻእካ፣ ሓንሳእ’ውን ዕጽፊ ሓርነት ሃብካና፣ መጺእካ ስለዘድኃንካና ነመስግካ ኣሎና።

ብዙኅ ዘፍርሃና ነገራት ኣሎ። ልዕሊ ኩሉ ግን ሞት እያ ተፍርኃና። ቦቲ ሓደ ወገን ምድራዊ ሕይወትና ስለዘቋርጽ ፈተውትና ስለንኣድግ፣ ቦቲ ካልእ ወገን ከኣ፣ ድሕሪ ሞት እንታይ ከምዝጽበዩና ብርግጽ ስለዘይንፈልጥ ንሞት ኣዚና ንፈርኃ። እዚ ፍርሃ እዚ ግን ባሕርያዊ እዩ። ጉይታ ከኣ ካብዚ ፍርሃት እዚ ሓራ ምእንቲ ከውጽኣናን መንገዲ ሕይወት ምእንቲ ክኸፍተልናን ኢሉ እዩ ሞይቲ ዝተንሥኡ። “ሞተ ዘኢይመውት፣ ሞተ ከመ ይስዐር ለሞት፣ ሞተ ከመ ያሕይዎሙ ለሙታን” እቲ

ዘይመውት ሞተ፣ ንሞት ምእንቲ ክሰዕር ሞተ፣ ንሙታን ሕይወት ምእንቲ ክህብ ሞተ(ቅዳሴ፡ እምቅድመ ዓለም)። በዚ ምክንያት፣ በእንተ ዘንቱ ንሴብሓክ፣ ወንጌርሕ ኃቤክ እንዘ ንብል፣ ቡሩክ ኣንተ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ፣ እስመ መጻእክ ወኣድኃንክ”፣ ‘ኣ ጉይታ ኢየሱስ ክርስቶስ መጻእክ ኣድኒንካና ኢኻ እሞ ብሩኽ ኢኻ’ እናበልና’ ነመሰግነካ ኣሎና፣(መጽሓፈ ቅዳሴ፡ ድሕሪ ወንጌል ሉቃስ) ብዘብል ድምጺ፣ ዓሚቕ ናይ እምነትን ኣምልኾን ስራሕ ንገብር። ሓደ ሞንታዊ ስብከት ብዛዕባ ናይ መድኃኒና ኢየሱስ ክርስቶስ ሞትን፣ ምቕባርን፣ ናብ ሲኦል ምውራድን ትንሣኤን ዓብይ መግለጺ ይህበና። ካብ ትርጉም ቀዳም ሰዑር ተበጊሱ እቲ ሰባኺ ከምዚ ይብል፣ “ሎሚ ኣብ ምድሪ ከቢድ ሱቕታ፣ ረዚን ጸጥታ ብሓቂ’ውን ከቢድ ከውታ ነጊሡ ይርከብ። እቲ ንጉሥ ደቂሱ

ሰለዘሎ ዓብይ ጸጥታ ሰፊኑ። ኣምላኽ ብመደብ ሥጋ ደቂሱ፣ ነቶም ኩሎም ዓለም ካብ ዚፍጠር ኣትሒዞም ዝደቀሱ ከኣ ሰለዘተንሥኦም—መሬት ኣንቀጥቂጣ፣ ብሱቕታ ከኣ ተዋሒጣ ትርኩብ። ንዘጠፍአት በጊዕ ከምዘናድዩዎ፣ ነቲ ቀዳማይ ኣቦና ኣዳም ክናዲ ከደ። እቲ ብሓደ ወገን ኣምላኾም፣ ቡቲ ሓደ ከኣ ወዲ ሓዋን ዘኾነ፣ ነቲ ኣብ መቐሕ ዝነበረ ኣዳምን፣ ምስኡ ምርኮይና

ንዘነበረት ሓዋንን ካብ ሓዘን ሓራ ምእንቲ ከውጽእ፣ ነቶም ኣብ ጸልማትን ጽላሎት ሞትን ይነብሩ ዝነበሩ ንኪበጽሑም ብባህጊ ናብኦም ከደ። ‘—ኣነ ምእንታኹም ክብል ውሉድኩም ዘኾንኩ ኣምላኽኩም እየ—ሰለዚ ኣታ ትደቅስ ዘሎኻ እኣዝዘካ ኣሎኹ፣ —ተንሥኣ (ንቕሕ)። ናይ ሲኦል ሙቁሕ (ሕቡስ)ኮይንካ ክትነብር ኢሊ ኣይፈጠርኩኻን። ካብ ሙታን ተንሥኣ፣ ከመይሲ ኣነ ሕይወተ (መንሥኤ)ሙታን እየ”(መ.ሃ.ቁ 635)። “ንሕና ምስ ክርስቶስ ካብ ሞትና፣ ምስኡ ድማ ብሕይወት ከምእንነብር ንኣምን ኢና፣ ከመይ እቲ ካብ ምውታት ዝተንሥኣ ክርስቶስ መሊሱ ከምዘይመውት ንፈልጥ ኢና” (ሮማ 6:8) ።

እቲ ኣዘዩ ዓሚቕ ምሥጢር ዝሓዘለ መዛሙር ናይ ዘመነ ትንሣኤ እውን ብዘተፈላለዩ መንግዲ ነቲ ኣብ ለይቲ ፋሲካ ብመድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ዝተፈጸመ ዓብይ ተኣምርን ኃያል ተግባርን ክገልጹ ንረክቦም። ንኣብነት፣ “ተንሥኣ ወኣንሥኣ ኩሎ ሙታን፣ ተንሥኣ ወፈትሒሙ ለሙቁሓን”፣ ተንሥኡ ንኩሎም ዝሞቱ ኣተንሥኣ፣ ንእሱራት ከኣ ፈትሒ። “ኣርኣዩ ሥልጣኖ ላዕለ ሞት፣ ገባሬ ሕይወት ክርስቶስ” እቲ

ፈጣሪ ሕይወት ክርስቶስ፣ አብ ልዕሊ ሞት ሥልጣኑ አርአዩ። “ትንሥኤሁ ገብረ በሰንበት፣ ወሰበረ ኅያተ ብርት፣ እግዚአ ለሰንበት፣ አመ ሣልሱት ዕለት ሞያ ለሞት ገብረ ትንሥኤ በሰንበት” ትንሥኤኡ ብሰንበት ገበረ፣ መዓጹ ሓጺን ሰበረ፣ ጉይታ ሰንበት አብ ሣልሳይ መዓልቲ ንሞት ሰዓሮ፣ ትንሥኤ ከአ ብሰንበት ገበረ(መዛሙር ዘዘመነ ትንሥኤ)ዝብሉ ይርከብዎም። እቲ “መንገድን ሓቅን ሕይወትን ኣነ እየ”(ዮሐ 14:6)ዝበለና መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ብትንሥኤኡ አብ ልዕሊ ሞት ምሉእ ሥልጣን ከምዘለዎ አርእዮና። በዚ ምክንያት ኢና፣ አብ መሥዋዕተ ቅዱሴ ክንሳተፍ ከሎና፣ ብዝተሓደሰ እምነትን ብትብዓትን፣ ዕለት ዕለት “ንዜኑ ሞተክ እግዚአ፣ ወትንሥኤክ ቅድስተ፣ ነኣምን ዕርገተክ ወዳግመ ምጽአተክ፣ ንሴብሓክ ወንትአመነክ፣ ንሰእለክ ወናስተበቀዓክ፣ ኦ እግዚእነ ወአምላክነ”፣ ኦ ጉይታ! ሙማትካን ቅድስቲ ትንሥኤኻን ነበሥር ኣሎና፣ ዕርገትካን ዳግማይ ምጽአትካን እውን ንኣምን ኢና። ነመስግነካን ንእመነካን፣ ኦ ጉይታናን ኣምላኽናን ንልምነካን ንምሕጸነካን ኣሎና (ቅዱሴ ሓዋርያት)እናበልና ከየቋረጽና ነቲ ክሳብ መጨረሻታ ንዝኸረይ ግበርዎ ዝበለና መስዋዕቲ ሞቱን ትንሥኤኡን ዕርገቱን ዳግማይ ምጽአቱን ነተግብር። ብሓቂ “ከምቲ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ዚብልዎ፣ ክርስቶስ ምእንቲ ኃጢአትና ሞተ፣ ተቐብረ፣ ከምቲ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ዚብልዎ ከአ ‘ብሣልሳይ መዓልቲ ተንሥኤ፣ ንኬፋ ተራእዮ፣ ደኃርውን ነቶም ዓሠርተው ክልተ ተራእዮም። ብድኅሪኡ ካብ ኃሙሽተ ሚእቲ ንዚበዝኑ ኣሕዋት ብሓደ ጊዜ ተራእዮ” (1ቆሮ 15:3-6) ። እዚ እዩ እቲ ነቕ ዘይብል እምነት ቤተክርስቲያን፣ እዚ እዩ እምነት ነፍሰወከፍና!!

ኢየሱስ ብምትንሥኡ “ናይቶም ዝሞቱ ቦኹሪ ትንሥኤ ኮነ። ስለዚ ከምቲ ሞት ብሓደ ሰብ ዝመጸ፣ ከምኡ ከአ ትንሥኤ ሙታን ብሓደ ሰብ እዩ ዝመጸ። ከምቲ ኩላቶም ብኣዳም ዝሞቱ ከምኡ ድማ ኩላቶም ብክርስቶስ ሕያዎን ክኾኑ እዮም” (1ቆሮ 15:20-22) ። እዚ እዩ እምነትና፣ እዚ ከአ እዩ ተሰፋና። ከምቲ ምእንቲ ሙታን እንገብር ጸሎት ዝብሎ፣ “እስመ ኣልቦሙ ለኣግብርቲክ ሞት ኣላ ፍልሰት” ንኣገልገልትኻ ካብዛ ምድሪ ምግዓዝ እምበር ሞት ዮብሎምን(መስተግብር ዘሙታን፣ እጊዚአ ሕያዎን)። ድሕሪ ትንሥኤ ክርስቶስ፣ ሞት ንኣና ንኣመንቲ ከተፍርሃና ወይ ክተርዕደና ዮብላን። ምስ ክርስቶስ ኮይንና እንተገጠምናያ ንሞት ክንብድሃ ንክእል ኢና። ቅዱስ ጳውሎስ ንሰብ ቆሮንጦስ ዝጸሓፎ ንኣና’ውን ሎሚ ዘበራትዕን ዘጸናንዕን እዩ። “እቲ በራሲ ዘይምብራሲ፣ እቲ መዋቲ’ውን ዘይሙማት ምስ ለበሰ፣ ሸዑ፣ ሞት ብዓወት ተዋሕጦ ዚብል ቃል ጽሑፍ ኪፍጸም እዩ። ኦ ሞት ኣበይ ኣሎ ዓወትካ? ኦ ሞት ኣበይ ኣሎ ምውጋእካ? ሞት ብኃይሊ ኃጢአት ገይራ ትወግእ፣ ኃጢአት ከአ ካብ ሕጊ ኃይሊ ትረክብ። ግናኽ ነቲ ብጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ገይሩ ዓወት ዚህበና

አምላክ ሰብሐት ይኹኖ (1ቆሮ 15:54-57) ክንብል ኢና። ኢየሱስ “ምእንቲ ኃጢአትና በጃ ዝኾነ፣ ንኣና ንክጽድቕውን ካብ ሞት ዝተንሥኦ እዩ” (ሮማ 4:25)። ተስፋ ኣይንቀረጽ፣ እምነትና ደኣ ነሓድሰ። ትንሣኤ መድኃኒና ኣብ ልዕሊ ሞትን ክፍኣትን ዝተፈጸመ ወሰን ዘይብሉ ዓወት እዩ። ንሕናውን ሳላኡ ኣብ ልዕሊ ኃጢአት ኣብ ልዕሊ ዝኾነ ክፍኣት፣ ኣብ ልዕሊ ሓሶትን ተንኮልን፣ ብልሽውናን ሕማቕ ልማድን ከነሸንፍ ከምእንክእል ርጉጻት ኢና። ክርስቶስ “ንጸላእቲ ሃዲሞም ንድኅሪት ክሳብ ዚምለሱ ሰዓሮም፣ ንሓዋሩ ከኣ ተነዊሮም ከምዚተርፋ ገበሮም” (መዝ 78:66)። ቀዳሞት ጸላእትና ከኣ፣ ሰባት ዘይኮኑ፣ እቶም ኣብ ውሽጥና ዘለው ትዕቢት ሰሰዕቲ ቅንኢ ሃኬት ርክሶት ዛሕሊ እዮም።

ንኣና ንክርስቲያን በዓለ ትንሣኤ መድኃኒና ኢየሱስ ክርስቶስ ዓንዲ ማእከል እምነትናን ኣምልኾናን እዩ። ስለዚ እቲ ቀዳማይ መዝሙርና “ኣማን በኣማን ኣማን በኣማን ተንሥኦ እምነ ሙታን” ብሓቂ ብሓቂ ካብ ሞት ተንሲኡ እዩ ዝብል ክኸውን ኣለዎ። ኣብ ገለ ምሥራቓዊ ሥርዓት ዝኸተላ ሃገራት፣ ኩሎም ኣመንቲ ካብ ፋሲካ ክሳብ ጳራቅሊጦስ ኣብ ዘሎ መዓልታት፣ ኣብ ክንዲ “ሓደርካ፣ መዓልካ” ምባል “ክርስቶስ ካብ ሞት ተንሲኡ”፣ “እው ብሓቂ ተንሲኡ” ብምባል ሰላምታ ይለዎዎ። ንኣና ንክርስቶሳውያን ከምቲ ቅዱስ ጳውሎስ ዝበሎ “ክርስቶስ ዘይተንሥኦ እንተኮይኑ ሰብከትና ከንቱ እዩ፣ እምነትኩም’ውን ከንቱ እዩ” 1ቆሮ 15:14)። እምበኣር “ምሥጢረ ፋሲካ ክልተ ገጽታ ኣለዎ። ቦቲ ሓደ ክርስቶስ ብሞቲ ካብ ኃጢአት ሓራ የውጽኣና፣ ቦቲ ካልእ ድማ ብትንሣኤኡ ናይ’ታ ሓዳስ ሕይወት መንገዲ ይኸፍተልና” (መ.ሃ.ቀ. 654)። እዚ ከኣ እቲ ዝዓበዩ ኃይሊ እዩ። ምስባክ ናይ በዓለ ትንሣኤ ናይ ኣሸናፊ መዝሙር እዩ፣ “ወተንሥኦ እግዚኣብሔር ከመ ዘንቃሕ እምንዎም፣ ወከመ ኃያል፣ ወኅዳገ ወይን፣ ወቀተለ ጸሮ በድኅሬሁ” ሽዑ እግዚኣብሔር ከምቲ ካብ ድቃሱ ዚትንሥኦ ሰብ ተንሥኦ፣ ከምቲ ነቢት ሰትዩ ዚጭድር ጅግና ኮይኑ ተንሥኦ(መዝ 78:65)። በዚ ምክንያት ኢና ነቲ ኩሉ ዝከኣሎ ኣምላክ ነቲ ንሞት ኣሸኒፋ ዝተንሥኦ ክርስቶስ “መኑ ይመስለክ እምነ ኣማልክት እግዚኦ?” እናበልና ንውድሶ። ብሓቂ ከኣ ኣብዚ ዘመነ ትንሣኤ ነቲ ፈጹሙ ዘይንግቕና፣ እኳ ደኣ፣ ኣዝዩ ዘኸበረና ዘፍቀረናን ኣምላክና ከነኸብሮ፣ ነቲ ንሱ ዝብለና ክንሰምዕ፣ ንሱ ዝኣዘዘና ክንፍጽም ንተዓጠቕ። ነኢ ካብ ሙታን ዝተንሥኦ ኢየሱስ “ብዘይካኸክ መንዶ ኣሎና እዩ? ትንሣኤክ ለእለ ኣመንክ ብርሃክ ፈኑ ዲቤኑ፣ ንኣና ኣብ ትንሥኤኻ ንዝኣመንና ብርሃንካ ፈንወልና” ንበሎ። ፋሲካ ማለት ምስጋር ማለት ካብ ኮነ፣ ኣብ ሕይወትና ለውጢ ከነርኢ ኣሎና። ኣብ ጸልማት ዝነበርና ናብ ብርሃን፣ ባራዩ ኃጢአትን ሕማቕ ልማድን ዝነበርና ናብ ምሉእ ናጽነት፣ እቶም ሞይትና ዝነበርና ከኣ ናብ ሓዲስ

ሕይወት ክንሳገር ብኃይሊ ጥቱን ትንሣኤኡን ይሓግዘና። ኃቢርና ከአ “መኑ ይመስለክ እምነ አማልክት እግዚአብሔር?” ኦ ጉይታና! ብሰቃይካን ሞትንካን ትንሣኤኻን ስለዘድኃንካና ነመሰግካ አሎና! “ኦ እግዚአብሔር፣ አብ መንጎ አማልኽቲ ከማኻ ዝበለ መን አሎ? ብቅድሶና ከማኻ ዝኸበረ፣ ብግርማ ከማኻ ዝተፈርሀ፣ ገባር ተአምራት መን አሎ? (ዘጸ 15፡11)። ሳላኻ፣ መዝሙር ዓወት ክንዝምር ክኢልና! ንበሎ። ንኩልና ድማ ዝተባረኸ ሰሙኅ ሕማማትን በዓለ ትንሣኤን ይኸኑልና። አሜን።

አቡነ መንግሥተአብ ተሰፋ ማርያም

ሊቀ ጳጳሳት ዘበኣሥመራ